

מסורת הש"ס

(א) ופרסות יט. ושינין.
(ב) ופי' חסד' נישון ל' דיה
כיון וחסד' לעיל סד. דיה
מה ששינין. (ג) ולעיל ל'
חולין פד. (ד) ולעיל סה.
ושינין. (ה) והסוד שעתה
חולין דקא חולין גבייהו
ל' ד' ד' ו' (פ) ופי' חסד'
לעיל ל' וחסד' חולין פד. (ז)
(ח) וחסד' שיה' דפוס חסד'
שלח' יד למחוק' הך דקא
שיכח' וחסד' וחסד' חסד'
גריס' ה' וחסד' חסד'
ערך שם כח' חסד' חסד'

הגהות הב"ח

(א) נפי' חסד' דנפיש. דיה
ערך רש' דף י' ע"א:

הגהות הגר"א

(א) נפי' חסד' דנפיש. דיה
החסד' ל' חסד' דנפיש.
ומה' כ' ד' חסד' דנפיש.
שעתה' דנפיש. דיה
כל זה: (ב) רש"י דיה
תנא' חסד'. חסד' דיה
ג' וחסד' דיה
ומה' חסד' דיה
ל' חסד' דיה
(ג) חסד' דיה חסד' דיה
פ' חסד' דיה חסד' דיה
כס' חסד' דיה חסד' דיה
פסל' חסד' דיה חסד' דיה
חסד' דיה חסד' דיה
רבי' חסד' דיה חסד' דיה
ל' חסד' דיה חסד' דיה
רש' חסד' דיה חסד' דיה
החסד' דיה חסד' דיה
ערך חסד' דיה חסד' דיה

איזהו נשך פרק חמישי בבא מציעא

עג.

עין משפט
ג' מוציא

קמא א מ"י חסד' מהל'
מלה וליה הלכה ט'
סמך לאין קל' קל' טושיע'
י"ד פ' קענ' פט' טו:
קמב ב מ"י חסד' טושיע'
שם פט' ח':
קמב ג ד' חסד' טושיע'
ה' חסד' טושיע'
נהגות ונחמ' טושיע' שם
פ' חסד' טושיע' חסד':
קמב ד מ"י חסד' טושיע'
ה' חסד' טושיע'
ונחמ' סמך שם טושיע'
י"ד שם פט' יד:
קמב ח מ"י חסד' טושיע'
טושיע' שם ופ' חסד':
החסד' טושיע':
קמב ט מ"י חסד' טושיע'
טושיע' שם פט' ח':
קמב י מ"י חסד' טושיע'
טושיע' שם פט' י':
קמב כ מ"י חסד' טושיע'
סמך שם:

מוסף רש"י

אדם חסד' שני. י' ט'
לחסד' פ' חסד' טושיע'
ומו' י' חסד' טושיע'
ל' חסד' טושיע':
החסד' וחסד' חסד':
החסד' חסד' חסד':
סמך חסד' חסד' חסד':
(א)

כרשום מוכר. אם קיבל עליו מוכר כאלו מלוה עד שמתכר וכל מה שנמכר ביוקר של נעלים הראשונים הוא: כרשום לוקח אסור. דמהשתא טופינא דמדיה דביבא: חסד' לי לזמן פלוגי מפירות שיש לי שם: יש לו שם מוכר. דמהשתא אוקמינא כרשומיה. ואע"ג דלא משך סאה כסאה לאו רבית קלוזה היא אלא אכך רבית דרבנן וכי יש לו לא גזר: אין לו כאסור מוקס אסור. דכשכר המתנתו נתן לו זה במקום היוקר: והחמרים מעלים במקום היוקר ככמקום הוול ואין חוששין. החמרים המשתכרים בתבואה ומביאים ממקום הוול למקום היוקר מותר להם ליקח מעות מבעלי חסדים עשירים במקום היוקר ע"מ ליתן להם לזמן פלוגי הפירות כשכר מקום הוול ואין חוששין שיהא רבית שכר המתנת מעות דכרשום ואולי: מ"ע רב ספא אמר ניהא להו דמגלו להו תרעא. שכל ידי מעותיו של זה הם נכרים סוחרים ומכירים אותם בעלי חסדים של מקום הוול ונותנים להם דנקפה ומשתכרים אלא ואפילו לא היה זה ממתיק להם שום זמן אלא להביא לו מיד נוח להם לטרוח ולהיות שלומים קבל עליהם אחריות הדקן על כך: דמולי גבייהו. בני מקום הוול כששומעין שאין אלו משתכרין זה מחולי גבייהו כדי שלא ימסכו ידיהם מהלרגיל אללס: פגרא חדשא. תגן. שאינו ניכר עדיין. [ב] למאן דאמר דמגלו להו תרעא איכא למ"ד דמולי גבייהו ליכא דכיון דאזני ניכר להם אין מאמינים בדבריו שהוא נותנם במקומו בוזל ולא מחלי גבייהו: כסורא און ארבע. גריו בוזא: ככפרי. שם מקום: און שיא. גריו בוזא: ושקול שיא. כיון דמקבל עליה אונסא דאורחא אין כאן רבית ואפילו לא קיבל עליה אונסא דאורחא קמי החמרים מעלים במקום היוקר ככמקום הוול: מהו לעשות כגרוטאות כן. כשאר פרמטיא כגון שברי זהב וכסף ושאר מיני מתכות מי אמרין תבואה דמדי דשכח הוא

ברשות מוכר מותר ברשות לוקח אסור המוליד פירות ממקום למקום מצאו חבירו ואמר לו תנע לי ואני אעלה לך פירות שיש לי באותו מקום אם יש לו פירות באותו מקום מותר ואם לאו אסור: והחמרים מעלים במקום היוקר ככמקום הוול ואין חוששין מאי טעמא רב פפא אמר ניהא להו דמגלו להו תרעא רב אחא בריה דרב איקא אמר ניהא להו דמולי גבייהו [א] מאי בינייהו איכא בינייהו תגרא חרתא דבסורא אולי ארבעה ארבעה בכפרי אולי שיא שיא היב רב וזו לחמרי וקביל עליה אונסא דאורחא ושקיל מינייהו חמשה ונשקול שיא: [א] אדם חשוב שאני בעא מיניה ר' אסי מר' יוחנן מהו לעשות בגרוטאות כן א"ל ביקש ר' ישמעאל ברבי יוסי לעשות כן בכלי פשתן ואלא הניחו רבי איכא דאמרי ביקש רבי לעשות בגרוטאות כן ואלא הניחו ר' ישמעאל בר' יוסי פריסא: ר' יאמר ושמאל שרי רב אסר כיון דלקמי שרי טפי מיתחיו כי אגר נטר ליה ושמאל שרי כיון דהוי ביה תיוהא לא מיחיו כי אגר נטר ליה אמר רב שימי בר חיאי "ומודי רב (א) בבורי דנפיש פסדייהו אמר להו שמואל להנהו דשבשי שבשא הפוכו בארעא כי היכי דקני לכו גופא דארעא ואי לא הוויא לכו כהלואה ואסור אמר להו רבא להנהו דמנטרי באי פוקי הפוכו ברי דרי כי היכי דלא תשתלם שכירות דידכו עד ההיא שעתא דרשכירות אינה משתלמת אלא בסוף: וההיא שעתא אוחלי דקא מולי גבייהו אמר ליה רבנן לרבא קא אכיל מר רבית דכולי עלמא שקלי ארבעה ומסלקי לאריסא בניסן מר נטר להו עד אייר ושקיל שיא: אמר להו אתון קא עבדייתו שלא כדון ארעא לאריס משתעבד אתון אתון מוסלקיתו להו בניסן מפסידתו להו בכמה אנה נטרנא להו עד אייר ומרווחנא להו בכמה רב

פירש בקונטרס ע"י מעות שבידס סוחרים ומקפין להם סחורות אחרות וקסא דקאמר איכא בינייהו תגרא חרתא ולפירושו איכא בינייהו נמי תגרא יסן דטעמא דמגלו להו תרעא ליכא שיהי ניכרים הם מימי קדם וגרוא כפי' ר"ח דפירש דטעמא דמגלו להו תרעא כשעלי חסדים המלוים מגלים להם שער היוקר שפעמים בעוד שהולכים החמרים למקום הוול וחוזרין מחיקרין כאן ובעלי חסדים מודיעין להם ומסיעין להם למכור: בתור דנפיש פסדייהו. [ד] ר"ח גרים תחזורי ופי' שמוכר עגלים קטנים ולדות עדרו אשר יולדו לו בשנה זאת ומודה רב דהו דשרי שרגילות הרבה שמפילות והוא הקלקול יותר מתיוהא של פסדא: [ה] רשבשי שבשא. פ' בקונטרס עגלי חסדים המלוים תבואה לאריסא לזרע ומשלמין להן לגורן תבואה חדשה ולא אשכחן בשום דוכתא שקורין זה שיבשי ושיבשי היינו זמורות שמתגרס (גראש' מ) שלשה שריגוס תלת שיבשין וכן (גראש' דף ה'): [דלא ייבז מר שיבשא לאריסא] (ו) וכן שיבשא מאריסא (ור"ח פירש שנותנין מעות לבעל הזמורות כך וכן המשו והם שרים יותר בשעת שומר הכרמים וליכא תיוהא בזמורות כמו בפירי ולכן מלך שמואל להפריז בארעא:

ניהא זהו דפנא' זהו תרעא. פירש בקונטרס ע"י מעות שבידס סוחרים ומקפין להם סחורות אחרות וקסא דקאמר איכא בינייהו תגרא חרתא ולפירושו איכא בינייהו נמי תגרא יסן דטעמא דמגלו להו תרעא ליכא שיהי ניכרים הם מימי קדם וגרוא כפי' ר"ח דפירש דטעמא דמגלו להו תרעא כשעלי חסדים המלוים מגלים להם שער היוקר שפעמים בעוד שהולכים החמרים למקום הוול וחוזרין מחיקרין כאן ובעלי חסדים מודיעין להם ומסיעין להם למכור: בתור דנפיש פסדייהו. [ד] ר"ח גרים תחזורי ופי' שמוכר עגלים קטנים ולדות עדרו אשר יולדו לו בשנה זאת ומודה רב דהו דשרי שרגילות הרבה שמפילות והוא הקלקול יותר מתיוהא של פסדא: [ה] רשבשי שבשא. פ' בקונטרס עגלי חסדים המלוים תבואה לאריסא לזרע ומשלמין להן לגורן תבואה חדשה ולא אשכחן בשום דוכתא שקורין זה שיבשי ושיבשי היינו זמורות שמתגרס (גראש' מ) שלשה שריגוס תלת שיבשין וכן (גראש' דף ה'): [דלא ייבז מר שיבשא לאריסא] (ו) וכן שיבשא מאריסא (ור"ח פירש שנותנין מעות לבעל הזמורות כך וכן המשו והם שרים יותר בשעת שומר הכרמים וליכא תיוהא בזמורות כמו בפירי ולכן מלך שמואל להפריז בארעא:

דלוי ואחו כל שעתא אמרין ניהא להו דמגלו תרעא אי נמי דמולי גבייהו אכל שאר פרמטיא ליכא גילוי תרעא ולא אחלי גבייהו דמי שמכר לו עכשיו לא ימכור לו למחר ופרמטיא שלקח היום אינו לוקח למחר: פרידא. לקנות יין מן הכרם דנמים פחומים כל פירות שנה זו כך וכך ולוקחין אחר שהן נוסר או סמדר אכל עדיין לא הגיע לזכור: רב אסר. דמשום הקדמת מעות לזמן הנציר קמולי גבייהו והוי אגר נטר ליה: כיון דהוי ביה סיוהא. פעמים שיש קלקול בכרם כגון כרד או גשמים או קרח ומפסיד הכל ומקבל עליו כל ספיקי הפסד לא מיחיו כאגר נטר ליה. תיוהא נראה צעיר דבר תרעא כמו קדושין (דף מ): תוהא על הראשונות: ומורה רב כסורי. מקום כסורי כרמים כסורים כעגלה ומוליכין את העגלה בין שורות הכרמים ומתקלקלן רגלי השורים בקלחי שרשים שנקרקע והפסדן רב: שבי שיבשא. בעלי חסדים המלוים תבואה לאריסא לזרע ומשלמין להם לגורן תבואה חדשה: סיינו כסורא דארעא. חמרי ובעלי חסדים: הווי כהלואה. סאה כסאה: מנטרי כגני. שומרי הקמות עד הקציר: הפוכו בני דרי. סיינו את בני הנקעה גרישת תבואה בגורן כהלואה ובהנאה סיועא פורחא לפי שנשכיל שאתם ממתינים שכרם עד גמר מירוח הגורן הם נותנים לכם מתנה יותר על ששכרם נשכרם עד גמר מירוח הגורן ואין כאן המתנה ואם יוסיפו לכם אין זה שכר המתנה שכרם אלא אוחלי מחלי לגבייהו: כולי עלמא. החוכרים שדומים לאריסא: שקלי ארבעה. כורין בחכירות השדה: ומסלקי לאריסא בניסן. כופין אותם לקצור תבואתם ולהסתלק ממנה בניסן: ומר משום דנפר ליה עד אייר. שקיל שיא. וקא שלקא דעתך משום המתנה החכירות קא מוספי: אפון הוא דעבדיהו שלא כדון. שאתם מסלקין אותם בניסן ועדיין לא נתמלאת התבואה בקסיא ומפסידין אותם הרבה וארעא לאריסא משמעבד עד שתכשיל התבואה כל לזרע הלכך שלא כדון היא כפייתם: אנה נטרנא להו עד אייר ומרווחנא להו בכמה. ושכר שני אינו נוטל שלקח אינו מפריז על חכירתה ואינו בשכר המתנה ד' כורין: רב

